

Start

Na een voorbereiding van ruim een jaar is het zover. Laatste check van de bagage die nog mee moet. Vandaag, 10 mei 2018, gaat ons grote avontuur beginnen. Met een groep van 14 veteranen, waaronder enkele partners, een unieke roadtrip in de USA op onze eigen motoren die al klaar staan in Miami.

Met als hoogtepunt de deelname aan de Rolling Thunder 2018 in Washington DC. Op 4 juni hopen wij allemaal weer gezond en wel naar Nederland terug te keren. Maar dan met een geweldige schat aan ervaringen rijker.

Ik hou jullie zoveel mogelijk dagelijks op de hoogte van onze reis middels deze FB pagina. Maar voor nu, hartelijke groeten namens de groep 'ROLLING THUNDER USA 2018 DUTCH VETERANS'

Update 2

Gisteren goed aangekomen in hotel in Miami en vanochtend 'even' de motoren ophalen. Voor enkelen een emotionele hereniging. Helaas waren er 2 motoren bij die blijkbaar zoveel last hebben gehad van claustrofobie in de container of van zeeziekte tijdens de overtocht dat ze niet wilden starten. Na plaatsing van 2 nieuwe accu's was het probleem verholpen. Het is erg warm hier. Zo'n 30 graden dus eerst even zwemmen en misschien later op de dag nog even een rondje rijden. Voor morgen staat een rit naar Key West op het programma. Even een biertje pakken bij Sloppy Joe's.

Update 3

Vanochtend de rest van de groep uitgezwaaid die een trip maken naar Key West. Zover wij nu weten zijn ze daar inmiddels aangekomen. Zelf ben ik zoals eerder aangekondigd samen met Henk V Boxtel (de Schipper) en Ger van den Berg naar de Harley dealer geweest om een nieuwe contactschakelaar te halen. Voor alle zekerheid want onze reparatie van gisteravond schijnt stand te houden. Complete nieuwe schakelaar op de kop getikt voor 42 dollar. Voor dat geld hoef je in Nederland bij de dealer niet aan te kloppen. Mocht het toch weer mis gaan dan is het een kwestie van even de nieuwe schakelaar omluggen. Eind goed al goed. Kunnen morgen met een goed gevoel weer op route.

Het weer is aan het omslaan. Nog wel circa 25 graden maar bewolkt en het regent nu een beetje. Daar staat tegenover dat het gevoel er wel is, heerlijk die vrijheid op de motor tijdens het rijden. En dit is 'just the beginning' !

Update 4

Vanmorgen onder een bewolkte hemel Miami verlaten. Voor de zekerheid maar meteen het regenpak aan gedaan en dat was niet voorniks, want een behoorlijke portie regen hebben we gehad. Gelukkig is al het vocht wat naar beneden komt niet zo koud en guur als meestal in Nederland. En beetje warm zelfs. We hebben Florida doorkruist van oost naar west en zitten nu in Fort Myers, Golf van Mexico, waar we 1 nacht blijven. Onderweg wel nog een leuke tussenstop gemaakt bij een Indiaanse nederzetting in de Everglades. Uiteraard een tochtje gemaakt met zo'n platte boot met een ventilator erop. Aangedreven door een vette V8 Chevrolet motor, waarvan alleen al het geluid sommigen bijna tot een hoogtepunt bracht. Veel alligators gezien en een authentiek Indiaanse nederzetting, waarvan er nog zo'n 780 in de Everglades in gebruik zijn, bezocht. Voor de rest een lange eentonige weg van oost naar west, soms in de stromende regen. Enige bijzonder moment was de spontane interesse van cameraploeg toen we even een stop maakten om te lunchen. Eric heeft een interview gegeven en we zijn in elk geval gespot door de internationale pers. Morgen naar Clearwater waar we een hotel geboekt hebben 'next to the Beach'. Klinkt in elk geval al wat exotischer. Hopen dat het weer dat ook aan meewerkt.....

Update 5

Vandaag zoals aangekondigd de rit van Fort Myers naar Clearwater Beach. Het was weliswaar bewolkt vanochtend maar droog. Toch voor alle zekerheid het regenpak maar aangedaan want er

is zelfs een storm voorspeld. Henk V Boxtel heeft de broek aan vandaag. De broek van Ger van den Berg, wel te verstaan, want zijn eigen is niet r vr met waterdicht. Regenkak niet overbodig wacht al snel krijgen we de eerste fikse bui alweer over ons heen. Toch maar even stoppen en de meeste regen aan ons voorbij laten gaan. Al snel wordt het beter. De zon schijnt zelfs een het wordt zowaar erg warm. Mooie route langs de kust door wijken waar optrekjes staan waar ze in Wassenaar jaloers zullen zijn. Hele kastelen met eigen strand en haven voor het jacht aan huis. Met de motoren is het vandaag redelijk gegaan. Alleen een wedstrijd disco verlichting tussen een HD en een BMW. De BMW heeft gewonnen want die kon de meeste kunstjes, linker knipperlicht, alarmverlichting, terug naar remlicht, alles tegelijk en dat zonder dat de chauffeur er enige invloed op kan uitoefenen. Maar ook dat krijgen we wel weer opgelost en anders hebben we altijd Ger vd Berg Mc Guyver nog.

Op een gegeven moment had ik het idee dat we in een Chinese wijk reden. Overal met grote letters op de weg: XING PED.

????? Geen idee wat het betekent en je wilt je toch een beetje aan de lokale regels houden toch? Tot het mij opviel dat het opvallend vaak in de buurt van zebrapaden op de weg stond. In mijn hoofd, dat tenslotte toch niets anders te doorn heeft in die helm, heb ik toen uitgegoogeld dat het "Crossing Pedestrians" betekent.....hahaha!!!

Maar goed, ziet er niet verkeerd uit hoor in Clearwater. Als iemand zou zeggen dat we in Benidorm zitten, dan reken ik dat ook goed. Weer blijven hier 2 nachten. Voor morgen een rit in de omgeving of waarschijnlijk een bezoek aan de Harley dealer (voor een nieuwe broek voor de Schipper.....) Zo, nog even wat foto s van vandaag en tot morgen.

Update 6

We verblijven nog 1 nacht in dit hotel dus vandaag was een relax dag. Eindelijk een zonovergoten warme dag zonder regen. Er stond weliswaar een rit in de omgeving gepland maar blijkbaar had niemand daar behoefte aan. Ook niet verkeerd om even tot jezelf te komen. Eén stel ging vandaag op familiebezoek in de buurt en de winnaar van de verlichtingsdisco van gisteren is naar de BMW dealer geweest. De rest van de groep alleen een beetje 'jalan jalan ', winkelen, strandwandelen en rondhangen. Voor vanavond hebben we een aanbod gekregen om, met 25 % korting omdat we veteranen zijn, een boottocht te maken waarbij we tweeënhalve uur onbepaald kunnen eten en drinken. Zie er goed uit dus we zullen zien. Zo, nog wat sfeerfoto 's van gisteravond en vandaag en tot de volgende update.

Update 7

Gistermiddag hebben enkelen toch nog een kort ritje gemaakt. In korte broek op slippers en zonder helm over de boulevard. Een ja ik weet dat dat niet verstandig is maar toch even voor de kick en omdat het kan en mag hier.

Vanochtend onder een licht bewolkte hemel Clearwater Beach achter ons gelaten. Via een mooie route noordwaarts langs de kust om vervolgens weer richting centrale deel van Florida. Weer een heel andere natuur die we doorkruisen, veel bos en groen, riviertjes en bronnen met kristalhelder water. Ook vallen de vele 'trailer parken' op. Veel buurten die zo te zien een hoog Hillbilly gehalte hebben.

Het rijden was best relaxed vandaag. Op een enkele spat regen na is het lekker droog gebleven. Wederom een HD die eigenwijze controlelampjes laat branden. Gokken wat het kan zijn maar blijkbaar iets met de koeling. Nog even gevraagd bij en Harley dealer maar die had pas over 2 weken tijd.....

Ja duh..... en dat noemt zich veteranen vriendelijk. We zitten nu in Kissimmee (in de buurt van Orlando, daar waar ook dat park van Mickey M. en Donald D. ligt) op een mooi park waar we een huis gehuurd hebben via airbnb met zwembad, 7 slaapkamers en 4 badkamers. Vanavond BBQ. Weet niet of Ger van den Berg nog honger heeft want die heeft op de motor de worst van Henk V Boxtel op zitten eten. Haha....

Zo dat was het weer voor even. Laat de foto's het verhaal maar afmaken.

Update 9

Vanmorgen onze villa in Kissimmee verlaten. Ben bang dat als het zo blijft regenen, de krokodillen uit het meertje (gisteravond zwom er een vlak bij onze villa in de buurt) het zwembad innemen.

Hoewel, het was vanmorgen droog en de zon scheen. Zonder regenpak aan vertrokken. Zelfs af en toe erg warm onderweg. Leuke rit naar Daytona langs mooie meertjes, grote ranches met oprijlanen van honderden meters lang.

Maar ook vandaag, terwijl het weer het grootste deel van de dag mee zat, bleef pech ons niet bespaard. Eric Schoonen krijgt een lekke achterband, maar dat wordt gewoon vakkundig ter plaatse gerepareerd. Maar ook de problemen met de elektra van zijn BMW (ja je leest het goed Henk van ManenBMW) blijven opspelen zodat besloten wordt toch maar weer een dealer op te zoeken. Voor de rest verloopt alles prima behalve dat we tijdens het laatste half uur weer zeiknat worden van de regen.

Verblijven nu in Super8 hotel in Daytona, tegenover de grootste Harleydealer in Florida, Bruce Rossmeyer. Even shoppen natuurlijk. Indrukwekkend dat binnen in de zaak een monumentje is ingericht voor alle POW's en MIA's (Prisoners Of War en Missing In Action). In samenwerking met Rolling Thunder Florida Chapter 8. "We ride for those who can't" En daar sluiten wij ons volledig bij aan.

Update 10

Het was plakkerig benauwd vanochtend. De windschermen van de motoren waren beslagen en dat terwijl ze gewoon buiten staan. Geweldig ontbijt genoten, NOT! Ze noemen dat continentaal, slappe koffie en muffins, toast met jam en wel één wafelijzer waar iedereen bij in de rij staat. Buiten loopt een geestelijke die ons de zegen geeft en een safe trip wenst. Het is weer warm en we gaan eerst nog even naar Daytona Beach Mainstreet en naar de Indian dealer. Van daaruit kan ieder nog even wat dingen bekijken alvorens we op weg gaan naar Cocoa Beach. Enkelen gaan nog even bij het beroemde race circuit kijken. Indrukwekkend groot. Ik mocht even op de foto met een groepje dames van middelbare leeftijd. Die waren zo enthousiast dat ze bijna ruzie kregen wie er naast mij mocht staan..haha.....Zoveel sterallures en dat op mijn leeftijd als oudste van onze groep. Even later krijg ik weer kippenvel als zomaar iemand die ik tegenkom zegt: "Thank you for your service sir." Dat doet iets met je.....het feit dat de gewone burger op straat respect toont voor veteranen. Kunnen ze in Nederland en vele andere landen een voorbeeld aan nemen. Het weer lijkt goed te blijven dus zonder regenkleding vertrokken. Maar dat blijkt al snel wederom een illusie. Het komt weer met bakken uit de hemel. Bij de voorbereiding van deze reis zei een ervaringsdeskundige dat Florida bekend staat als de Sunshine State, maar dat het zeer wel mogelijk is dat er ook een bui kan vallen. Nou dat weten we inmiddels. Onze ervaring is dat we beter een duikpak, duikbril en snorkel mee hadden kunnen nemen. Een roadtrip is momenteel makkelijker te maken met een jetski dan op de motor..... Desondanks toch nog een paar mooie stukjes route kunnen rijden langs de kust en uiteindelijk aangemeerd bij het Hampton Hotel in Cocoa Beach. Hotel dat deel uitmaakt van de Hilton keten dus dan weet je het wel wat luxe betreft, maar helaas ook wat betreft de prijs..... Hier blijven we tot woensdagochtend. Morgenochtend worden we om 8 uur al weer opgehaald door onze Amerikaanse collega veteranen voor een gezamenlijk ontbijt. Daar maken we kennis met de hele groep waar we volgende week mee naar Washington rijden.

Ik zie op foto's en filmpjes van het thuisfront dat het weer in Nederland een stuk beter is dan hier. En hoewel we erg dankbaar zijn voor iedereen die ons een veilige trip en behouden thuiskomst wenst, zou een schietgebedje voor wat meer zon hier toch ook welkom zijn.

Zo ik ga weer afsluiten en zoals altijd, veel plezier met het bekijken van de foto's en video's en ook wij vinden het leuk om jullie reacties te zien en te lezen.

Update 11

Voor vandaag staat de kennismaking met de Amerikaanse veteranen op het programma. Afspraak was dat we om 8 uur opgehaald zouden worden voor een korte rit met aansluitend een gezamenlijk ontbijt. Aangezien de weerberichten tropische storm met veel regen aangeven (wie zou ook nog anders verwachten....), krijgen we een telefoontje dat we opgehaald worden met auto's. Na een kwartier rijden komen we aan bij een veteranen ontmoetingscentrum waar een uitgebreid ontbijt klaar staat. Maar wij zijn niet de enigen. Elke zondag komen hier veteranen samen om te ontbijten. We worden erg gastvrij ontvangen en de president van Rolling Thunder Chapter 1 Florida zegt in zijn toespraak erg trots te zijn dat wij deel gaan uitmaken van de rit naar Washington. Ieder van

ons krijgt een oorkonde uitgereikt waarmee we ons Honored Member van het Chapter mogen noemen. Leuke kennismaking waarna we aansluitend een bezoek brengen aan de, hoe kan het anders, HD dealer. Nog nooit zoveel nieuwe motoren in een showroom bijeen gezien. Ook nog even een gigantische overdekte rommelmarkt á la Beverwijk bezocht waar vele motorvesten voorzien werden van diverse patches. Voor de rest van de dag wonden likken, relaxen en de motor verzorgen. Morgen en overmorgen staan nog wat ritten in de omgeving gepland, o.a. naar Cape Canaveral. Woensdagmorgen met 25 motoren vertrekken richting Washington over de Interstate met 120 op de teller. 2 Dagen kilometers maken. Overigens is het vandaag met de regen wel meegevallen, dank voor alle schietgebedjes.

Update 12

Vandaag en morgen zijn nog dagen die we zelf invullen. Vanaf woensdag is het aansluiten bij onze Amerikaanse vrienden en kilometers maken naar Washington. De weergoden zijn ons steeds beter gezind. Ook vandaag weinig regen van betekenis. Wel bewolkt, maar dat nemen we op de koop toe.

De groep heeft zich vandaag wat activiteiten betreft in drieën gesplitst. Eric en Hermien gaan eerst zorgen dat er een nieuwe achterband op de motor komt aangezien na de lekkage van afgelopen week de band niet goed op spanning blijft. Verder bezoeken ze nog een veteranenmuseum in de buurt. Jerry, Richard, Marijke, Henk, Ger, Werner en Lenie gaan naar het Kennedy Space Centre. Zij hebben klaarblijkelijk een erg indrukwekkende, leerzame en leuke dag gehad. Ger weet nu waarom hij geen astronaut kan worden. Hij past bijna nergens in, zeker niet in en op het toilet van zo'n ruimteschip. Leuke foto's van hun ervaringen spreken voor zich en geven aan dat ze zich opperbest vermaakt hebben.

Wijzelf, Noud, Ton, Sylvia en ik, hebben een leuke toertocht gemaakt van een paarhonderd kilometer. Stukje langs de kust zuidwaarts richting Palm Beach, vervolgens stukje west om via een aardige omweg weer terug te keren naar Cocoa Beach. Onderweg een paar keer gestopt om wat leuke plaatjes te schieten en koffie te drinken. Toevallig een voorbij zwemmende dolfijn nog net kunnen vastleggen.

Koffie hebben we gedronken in een klein cafeetje wat wel heel erg patriottisch overkwam. Behalve allerlei uitingen van steunbetuigingen aan het leger en de veteranen, ook veel teksten die doen denken aan uitspraken van Donald Trump (America first), of die van Geert Wilders als het gaat over buitenlanders.

Na een korte stop bij de Harley dealer (Noud had afgelopen week een mooi verchromd voetschakelpedaal gekocht, maar kwam er bij het monteren achter dat zijn motor en hak- teen schakeling heeft dus kwam hij er een te kort), een bezoek aan de tegenover liggende outdoor speciaalzaak Brass Pro Sport gebracht. Verschillende afdelingen zoals hunting, fishing en nog veel meer. Heb nog nooit zoveel verschillende soorten vishengels en visspullen bij elkaar gezien. Maar ook hele rekken met allerlei soorten vuurwapens, messen en kruisbogen. Allemaal zaken waarvan het ondenkbaar is dat je ze bij ons in Nederland tegen zou komen. Enorm grote winkel, maar tijdens een gesprek met een van de medewerkers vertelde deze mij dat dit een redelijk klein filiaal was. Bij de echt grote zaken is meestal ook een schietbaan aanwezig waar je de wapens meteen kunt uitproberen. Onvoorstelbaar dat je hier gewoon automatische wapens kunt kopen. Geen wonder dat er zoveel mensen omkomen door schietpartijen.

Zoals gezegd morgen nog een dag hier. Hopen dat het weer goed blijft zodat we nog even een mooie route kunnen maken hier in het kustgebied. Greeeetz....en Tot morgen.

Update 13

Vandaag weinig nieuws te melden. Ongeveer hetzelfde als gisteren. Het is wel de hele dag zo goed als droog gebleven. Dus op zich een goed teken voor de komende dagen. Misschien hebben we het ergste nu achter de rug. Wordt ook wel eens tijd. De meesten hebben vanmorgen uitgeslapen. Behalve Noud natuurlijk, die moest zo nodig om 8 uur alweer gaan sporten. Respect hoor! Na het ontbijt hebben de meesten een lange strandwandeling gemaakt. Even lekker uitwaaien. Na de

middag is de groep die gisteren naar Cape Canaveral is geweest, naar die grote kampeerwinkel gegaan om nog een paar wapens en een paraplu voor Marijke te scoren. Ton en ik zijn naar het Veterans Museum geweest. Erg uitgebreide collectie die een mooi beeld geeft van alle militaire inzet door de jaren en eeuwen heen. Van de Amerikaanse burgeroorlog tot Afghanistan. Erg indrukwekkend. De enige die we de hele dag niet gezien hebben is Ger van den Berg. Hoorde dat hij na het ontbijt weer terug naar bed gegaan is voor een 'powernap'. Geestelijk voorbereiden op de ontberingen die ons de komende dagen te wachten staan. We vertrekken morgenvroeg om kwart over 7.

Zo, nog wat sfeerimpressies van vandaag en mijn taak zit er weer op. Fijne avond, nacht en dag verder.

Update 14

Het was vroeg vanochtend. 6 Uur opstaan ontbijten en spullen pakken. Om 7 uur staat onze Amerikaanse vriend al klaar om ons op te halen. Het is droog maar bewolkt, maar als we om kwart over 7 van de parkeerplaats afrijden breekt voorzichtig het zonnetje door. En het blijft op een buitje na de hele dag droog en zonnig. "Thank you for your prayers" het heeft blijkbaar geholpen. Aangekomen op de verzamelplaats staan de overige Vietnam veteranen die meerijden al klaar. De gemiddelde leeftijd van deze mannen ligt tussen de 70 en 75 jaar. De meesten hebben hun motor ook al aangepast aan deze respectabele leeftijd. Geen ruige Harley zoals ze waarschijnlijk ooit hebben gereden, maar een 3W-Honda-S&S. Oftewel een 3 Wheel Honda Seats & Sofa's. Plaats nemen in de zetel, navigatie inschakelen, drankje in de houder aan het stuur en als een Singer naaimachine over het asfalt suizen. Dat is bij ons wel anders! Zoals ik gisteren al heb gemeld zou het een lange en zware dag worden. Voor de één wat zwaarder dan voor de ander. Voor de wat meer ervaren rijder niet meer dan een rondje rond de kerk op zondag, voor een enkeling een openbaring dat er een 4e en zelfs een 5e versnelling op de motor zit.

Maar even terug naar het begin. Na de hartelijke kennismaking worden wij en onze motoren gezegend door de aanwezige Chaplan. Een korte toespraak recht uit het hart die indruk maakte, ook bij degenen die zeggen niet te geloven.

Over de route is weinig spectaculairs te melden. We zijn in Cocoabeach de Interstate 95 opgereden in noordelijke richting, om na circa 850 km te eindigen in Lumberton. Wel spectaculair is dat we ondertussen van Florida via Georgia en South Carolina in North Carolina zijn aanbeland. Gewoon even 3 staten doorkruist! Maar wel een uiterst saaie route met groot gevaar dat de concentratie langzaam maar zeker wegzakt en dat kun je je hier echt niet veroorloven. Wij rijden met een gemiddelde snelheid van 115 tot 120 km per uur. En dan komt er geregeld zo'n enorme MACK truck met oplegger met een snelheid van 140 voorbij. Opletten dus.

Mijn ogen letten op de weg en zorgen dat ik instinctief met de juiste acties mijn motor tussen de lijntjes hou. Maar in mijn hoofd ben ik met heel andere dingen bezig. Ik kan in alle vrijheid mijn gedachten de vrije loop laten. Niemand die vraagt "Kun je even...." of zegt "Je moet nog....." of probeert je in een bepaalde richting te duwen. Als ik alleen ben op mijn motor, in mijn helm, ben ik vrij te denken wat ik wil en in gedachten komt mijn hele leven voorbij. Ik sta stil bij de bijzondere dingen en hoogtepunten, maar ook bij minder leuke gebeurtenissen en de vele geliefden, familieleden en vrienden die vaak op een veel te jonge leeftijd van ons weggenomen zijn. Ik mag en kan er gewoon aan denken zonder dat iemand vraagt waar ik over zit te piekeren. Gewoon vrij zijn! Zou dat de connectie zijn tussen het veteraan zijn, bijgedragen aan een stukje vrede en veiligheid, en motor rijden, het gevoel van vrijheid proeven en ervaren???? Zomaar een filosofie van mij zelf.

Maar nu weer Back to reality: Het is al laat en morgen nog zo'n dag van kilometers maken om uiteindelijk te eindigen in Washington DC waar we vrijdag en krans gaan leggen bij het Korea monument en in het weekend deelnemen aan de Rolling Thunder, wat toch het belangrijkste doel van deze trip was. Namens de groep iedereen bedankt voor de belangstelling, meeleven en leuke reacties. Tot de volgende update

Update 15

Het is stralend weer vandaag. In de loop van de dag wordt het zelfs bloedheet. Zoals afgesproken worden we om half 12 opgehaald door Paul van de ambassade die namens de defensie attaché onze ceremonie van de kranslegging ondersteunt. We rijden gezamenlijk naar het monument dat vlakbij het Lincoln Memorial ligt. Ter plaatse aangekomen wordt even het protocol doorgenomen aangezien we voor deze unieke gelegenheid een goede indruk willen achterlaten. Jammer dat door miscommunicatie onze Amerikaanse collega's van Chapter 1 Florida niet aanwezig kunnen zijn. Zij waren er in hun programma van uit gegaan dat de kranslegging op zaterdag zou zijn. Daarentegen brachten de mannen van Dutchsquad, Maarten en zijn broer, die de hele Run for the Wall vanuit Los Angeles hebben meegereden, een aantal bevriende veteranen mee. 2 mooie bloemenkransen, een namens The Kingdom of The Netherlands en een namens de Dutch Veterans, waren keurig geregeld dtv de DEFAT. We maken er een mooie strak geregistreerde ceremonie van. Respectvol en waardig. Na een eerste toespraak van Henk over het ontstaan van het Korea conflict en de samenwerking tussen de US en NL eenheden onder VN vlag wordt de 1e krans gelegd namens het Koninkrijk der Nederlanden. Vervolgens doet Ton verslag van een ooggetuige die er in Korea bij was. Aansluitend wordt de 2e krans gelegd namens de Dutch Veterans. Signaal Taptoe door de Amerikaanse hoornblazer, gevolgd door 1 minuut stilte en het Wilhelmus maken de ceremonie compleet.

Wat ook vandaag weer opvalt, zeker hier tussen al die monumenten, is de oprechte waardering van de mensen voor ons als veteranen. Bedankt worden voor je inzet als veteraan waarbij bij sommigen de tranen van emotie letterlijk over de wangen lopen. Ik ben diep onder de indruk en heb regelmatig moeite om mijn eigen emoties de baas te blijven. Indrukken die ik mijn leven lang niet meer zal vergeten. Na de kranslegging maken we een ronde langs de vele monumenten en bezienswaardigheden. Het Lincoln Memorial, uiteraard het Vietnam monument The Wall waar de namen van 58.383 gesneuvelden en vermisten in gegraveerd staan, het Washington Monument, The White House (het huis waar Obama gewoond heeft....) en het WO II monument. Daar wordt je even stil van. Tegen het eind van de middag moe maar voldaan en vol van emoties terug naar ons hotel. Even verwerken al die indrukken die niemand ons ooit nog kan afpakken!!!